

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Egész évre 4 kor Fél évre 4 . Negyed évre 2 . Egyes szám ára 30 fillér.	Feloldás szerkesztő, lapfőnökök és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-tulczka. Hirdetések díjazás szerint. Kéziratok nem adának vissza.
--	---	--

Budapest.

Az egykori egyszerű kis és jelentéktelen Pest-Budából négy évtized lefolyása alatt amerikai gyorsasággal fejlődött a remekespest Budapestünk, mely ma Európa legszebb nagyvárosai közé számíthatik. Talán a legzebb is, legalább ezt mondják az idegenek, akik Budapesttől egészen el vannak ragadtatva míg mi budapestiek, akik itt nőttünk fel, kik úgyszólván kezeztünk láttuk, kevésbé vagyunk e remek város báját iránt fogékonnyak. Úgy vagyunk vele, mint a bizonyos fajtája a házias embereknek, kiket a háziabaratnak kell hogy figyelmenztessenek nejük bajnaira és csak akkor kezdik nejekt meg is ismerni, mikor azt már a háziabarat régen fölfelezte.

Igazán szép, elragadó és pompás a mi Budapestünk, a hogy a kek Duna parján elnyúltyók. Kívül belül modern város. És ennek előnyeit Budapest magában egyesíti. Építészeti tekintetben Budapest Európa minden modern nagyvárosával veszi fel a versenyt, sőt bizonyos vonatkozásokban felül is mulja azokat, mivel még egy egészen új város, melyben ma a legérgebb hazak is alig száz évesek. Budapest fekvése a Duna mindkét parján, remek háttérrel a paradicsomi szép-égű budai hegyekkel úgyszólván

összehasonlíthatatlan. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a világ egy városa sem mutathat fel ehhez fogható. Az idegen, aki egyszer Budapestet a várbástyáról, a Gellert-hegyről vagy a Svábhegyről szemlélte, sohasem fogja e panorámát elfelejteni és szívesen jön ismét vissza a „Kelet Királynőjéhez” amint Budapestünket elneveztek, hogy legteljese szemeit eme mámoros szép képen.

Ha már a mi Budapestünk építményeinél és remek fekvésénél fogva a világ legszebb nagyvárosaihoz számítható, úgy még számos gyógyfürrásaival egy valóságos természetű kincset rejt magában, melylyet minden ma nagyváros megirigyelhet tőle. Már a török uralom korszakában ismét hófürók a Rudas, Rácz és Sáros fürdőknek, a Lukács, Király és Császárfürdő újonnan megnyitott fürrásai a Margitsziget, valamint az Arzei-fürdő a városlegyben, a budai keserivizforrások és a Sóstűrd az egész világon híresek és ismeretek. Messze tavókból jönnek ide, hogy a forrás áldotta Budapestten gyógyulást és szórakozást találjanak, mindenhouman jönnek ide Budapestet csak Magyarországból nem, mert a magyar régóta az idegenben is nem a háziabarat szereti pénzt elkölneni.

És ez nagy, igen nagy hiba, mely nem csak a mi vidékeinknél, hanem még a bu-

dapestieknél is nagyon észrevehető. A budapestiben mindenkélt hiányzik a lokalpatriotizmus. A bécsi egész gondolkodásával és érzésével csúg az ó „Wan”-jén. „Es gibt nur a Kaiserstadt” valóággal hitvallással lett benne az „Alte Steffe” bécsi dialektusban a (Stefansthurm) ó rá nézve a legislegmagasabb a mi létezik, rajongó szerelmel és tisztelettel ragaszkodik az ó Stefansthurmjához. Bécs eme nagy jelképhez. Hat még a berlini! Berlin is Berlin — Uns kann keener! Mindig és mindenhol jelszava ez és akar a Hivrére, akár Tirol dolomty sziklán, Velence lagunáin, vagy az arany szarv” körül tartózkodók, mindig és mindig ismételve halljuk tőle: Det is sehr schön, recht nett, aber Berlin!

Éppen így van ez Londonnal és Párisal. London azért Angolország számára csak „the town”, „a város” és Franciaország bizsike Párisára. Az utolsó normandiai és bretagnyi paraszt örök óhaja; egyszer életében látni Párist.

Nálunk sajnos ez egészen másképpen áll, rosszabbul. Legnagyobb részt a budapestiek még csak nem is ismerik fővárosunk szépségeit, ók kik ezen szépségeket keletkezni látták emek látásához annyira hozzá vannak szokva, hogy mindent fádák és érdeketlennek tartannak. Hihetetlen, de igaz:

TÁRCSA.

Vallomás.

Hat éve járok számkivetve. Betegen, árva, egyedül. Hat év után sötét utamba Az első fényárgy derül.

Ma még nagyon . . . s én szövkő újra Abrándos, boldog terkeket De holnap, ah, ki tudja holnap Már mindent elveszithetek

LANTOS.

Isten hozzá!

— „Az Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcája. —

Két évig tartott a viszony. Elvált asszony volt Ilona s Horváth Géza mint vált el az úrától. A furdón ismerkedett meg Ilona Gezával. A férje akkor már a kártyánál élt s nagyon elhanyagolta a szegény asszonyt. A szegény asszony pedig sokat sírt s sokat szenvedett. Kisírt szemeit, bánatos

arcsa terhére volt ferjének s ez beszélt egy orrossal, hogy bírja rá az asszonyt, menjen furdóre.

És Ilona végre is beleegyzett. Pakolt, feladatla bórindját s elutazott a furdóre. Férje a pályaházig kísérte, ott egy könnyű csok kíséretében elbucszott tőle s feltette a vasútra. A szegény asszonynak pedig két könyvespé jelent meg szemeiben, azután megint kétő . . . a vonat elindult, a férj pedig visszament a kártyaszalhoz, egy nagyot lélegzett s arra gondolt, hogy két hónapig most szabad a vásár.

A szegény feleség pedig ott ünta magát a furdón. Seheva sem ment a világon, még az ebédjét is a szobájából hordatta. Ezért ugyan kar volt ide jönnie, mondották a többi furdózők. A fiatalsg pedig leste az alkalmat, hogy a fiatal nőhöz ferközhessek.

A fiatal asszony pedig várt második vasárnapig, mikor férje az nap sem érkezett, dolben megjelent a gyogytereben a nagy asztalnál. Horváth Géza is ott furdózőt s ó távolú ismerőse volt az asszonnyal. Óda sietett hát hozzá s egy üres helyre vitte. Ezután jöttek a szokások bemutatkozások s megtörtént az ismerkedés.

Este már Ilona a zongoránál ült. Nagyszerűen tudott bálni e hangszerrel. A legszebb hangokat esalta ki a zongorából . . . És Horváth Géza észrevette, hogy a családott nő fájdalma hangzik ki a szép melancolikus játékól. És oltyan gyengeden, figyelmen bánt lónalvát, míg egy betegöl. És Ilona egészen elágyult . . .

Már vége lett a sáisonak s a férj egyszer sem mutatkozott, csak kétszer pénzt küldött lónak s három-négy levelet írt karta rövdeggel. Horvát s Ilona kölesönös szerelmel fogadtak egymásnak s Ilona az ó kíséretben utazott hazra.

A pályaváron újra künn volt a férj. Sietett neje elebe . . . De Ilona Géza karján jött ferjéhez. A férj bement Géza pedig megvalloolta, hogy ó s Ilona szeretik egymást, váljon el hát nejétől, hogy egymás lehesseken.

A férj egyet húzott a vállán, végig nézte Gezá, nyugos tekintet nejeire, azután otthagyta őket, ment a kártyaszalhoz.

Ilona pedig annyához szált míg a férj összezte vette a saját holmiját s átengedte a közös lakást lónak. A válóper pedig megindult s szerencsésen rövid kimentelőli is volt, senki sem akadémokodott, csakhamar kimondták a válást.

Mig a válóper tartott, rosketett Horvát Géza, hogy nem válasszak el lónt ferjétől, midén ki mondották a válást, elütődött, hogy mi következik most már? Hat feleségül kell venne lónat! feleségül vegye? Ez kisse ijesztölget hatott Horvát

Balkányi Ernő könyvkötészeté Alsó-Lendván.

Elvállal es készit

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG ;

Elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

estére számtalan mennyiségű fogas, — melyek- nek mindgyike 50000 — 150000 ikrai rak volt, oriaszi mennyiségű utódi proskabított szőlő.

E bajon a társaság segíteni óhajt. Amn helyeken, melyeket a fogas ösztöne az ikrákra kérésre kijelölt finom rostákat helyez el. A rostákat alyanra nyílt vizre teszik ki, ahol a rajt lévő ikrák kikelnek.

Ez eljáráshoz kellő mennyiségű vizet, kizöldes szék- és A kedvező talajviszony folytán a folyások vizét medencékbe vezetik, melyek pár óra múlva megkekeres a medencéket, és vizet lecsapolnak. A fogas megkekeres a medencéket, és vizet lecsapolnak. A fogas megkekeres a medencéket, és vizet lecsapolnak.

A társaság ügyvezető igazgatosa a Balaton mellett több telepet jelölt ki, Landgraf János, országos halászi felügyelő, közbenjette mellett. A Balaton mellett ez idő szerint más irányban működő állami kulturációs közegek a közel jövőben tervekkel dolgoznak ki, a mit végett a hely- azonán is megjelölnek.

A társaság — közlése szerint — remények- kel tekint az Ipar-telepekre járni sikerék éle. Ez után szaporítani velli a nemes fogasnak saját vafajtát s azt hiszi, hogy a jövőben nem folyami sálát ikrát kell elhelyezni a Balatonban.

A társaság az a céleje, hogy a most vá- rászűt utján szevezett ponty-ivadékot a jövőben maga állíthassa elő.

A társaság ezenkívül előhalak eltarítása tartályokot ohaht készíttetni, hogy éve s szállíthatson halat a meg-eredők környégre.

A társaság ezeknek előadás után megkezdte, hogy meg az Urstén is hat nap teremtete meg a vlagot. Ok szem telvüket megakasztás-hoz kerke az elfoglatlan saját segédkezesei, a mely sajónak jó nagyreze eddig csak az alaptalan ragalmaz- asaiaban talál a jó-gyűrűseget.

Mi a magunk részéről azt jegyezzük meg, hogy örömmel látjuk a társaságnak minden oly kísérletezését a mely az ó szulajára megy s a mely jónaként kétszöglen elarajja. Sokéval eseten a sajto lesz az értelet s a gratuláción közzéli.

Mindamellett nem kívánjuk szemel azoknak a kísérletezéseiket, melyeknél a halatlanonl község érdekében teszik közeikre.

A mint eddig, ezután is harezolunk a mellett, hogy a halás-özgádkal megtartatnak a ket és fe- lonapi általános tilalmat, tartsa az meg a r szasig is. Harezolunk a törvényes meletlen kis-bb ha ók alkalmazzas előlön, melyeknek oriaszi kártevők né- czeszer kímaltattak. A jövőben sem hisszük el, hogy a Balatonba eresztett hal-ivadékok süncetnek nek s hogy a hszg hullákok köze jutott tka ki kel; eüfajok továbbra is, ha a társaság a Kis-Balatonon eresztőival dolgozik, különösen akkor, mikor egyes halászokra tilalmi idő van, mert az eresztőháiba e halfajok is oda vesznek stb.

Meg eddig azt jegyezzük meg, hogy a sajto eles közelmeneik jogosságságra nagyon igazolja az, hogy a parti börtökosság környel volt a társas- gát feljelenteni, a minék következményeké- pertságságot erzekényen, nem is egyszer a közjá- gatszati hatóságok megbünteté.

E társaság ödvözöljük tehát a haltenyész- telepek letesítése alkalmából, főntartjuk ellene azonban az eddig haugoztatott, még most is je- gösnek tartott egyéb panaszokat.

CSARNOK

Baba kutja

történeti beszély —

Irta: E. Dervarics Kálmán.

(Folytatás.)

„Kedvesem jera a kisköba” — monda Ali Baba Iont kezéni fogva vezetve, mert a sótlóságban nemséba laktak — ott van egy öblözött rudam, a mely aló turban — kaftan — borsygo — és samal- heb, nekeld oly gyorsan, a mint csak lehet, ezen férfi ruhába kell öltöznöd, mert különben a kilvárosz köröta basta kapujánál, a melynek örök vanaka feiallita, ezéülk föledeltetnek, s akkor ugyanesak siralmas köveközeménye lenne vallatnodam, — sőt meg ha ferri ruhába legesz is öltözve, valóban ravasz fürfangot és hamuzangot kell gondolnod, hogy minket az örök szárgu megvizsgálás nélkül a kapu kisereszek.”

Az átlözés nagyon gyorsan történt, eszün- bék a turbánam nem bírt Iont, mert gyorsan hosszú haját egymaga sohogy sem tudta abba bele nyomkodik, a melytől Alj Baba, s a mint az megártott, a legnagyobb gyorsasággal távoztaik. „Allah! nagy és hatalmas Allah!” — regezte Alj Baba, midőn az utazóra kikerke — szíveből s lelkeiből köszönöm neked, hogy imet szemre- esesen kivetvett minket.”

Luther Iont azt hallván, reuegő kebelli simult szívezeit szabdídlajoga.

Milyen jó Perez miha már közel jutotta a kapuhoz. — Na kedvesem — suogta Ali Baba — csak meg írted ezeken a szövezen, a többi aka- dályfajt majd csak megtörtözzöm.”

„Isten! Iede kedves jó Isten!” — sohaéta Iton — meg egyszer könyörölj rajtam, és segits ki minök ezen pokkolból!

Meg két-három lépést tettek, s a kapuhoz erték, az őszobában egy mest pielőzt, nagyon halavány fevel terjesztve maga körül; ő ő lepett ki abból, s kizöldült Alj Babához s társához.

„Két férfi” — mondta az orók főnök minde- ketköt végre tapintva job kezével — „k vagytok, s mi a szándéuk?”

„Eü Ali Baba vagyok, a kit jó ismerz” — monda az — „látsom pedig az ifjú Mehemet, a ki tegepelőd érkeztet Bolgradból egy karavánal, úgyhíszón láthatók is; az en semmiek a kapu kívül lesz kiessél, ha monni társammal, mert Izh- ket fogasztó itaka van, a melyt az egy hó előt- itt éhalt. Amurat beg srián elmondanom kell, s

azért hívtam magammal társat, hogy az imat fel- osztva gyorsan vegrészünk s vissza terfessünk.”

„Igazat beszelsz Ali Baba? — kerde a főnök — vagy talan más terved és szándéuk van; Ily nagy sótlóságban veszeljés a bastyan kívül bolynog, mert a gyorsan gyorsan is leleselkednek roink.”

„A mit neked fentlob monidam?” — valaszála Ali Baba: fentlob társadagál — oly van s igaz, mint az, hogy „Ia Iah Iah!” — a gyorsakból pedig nem felek, mindkettök ellatva van pielőztyök- kal s torrel.”

„Lelked rajta” — monda a főnök a fenti szemzavakra magat meg hajtva, azután megar- panarolotta az örök, hogy Ali Baba s társat a kapu kisereszze, s ott várakozzék, mig visszatér- nek, s aztan ereszeze be őket.

Ali Baba és Luther Iton örömetel, s dologu kebellé lettek ki a kapu, a mely mögöttak nyomban be is zarodott.

Ali Baba szándékosa a török temető féle vezetete Iont, s a mint azt elhagyta, Ali Baba keblere öllte a gyönyörű hölgyet s a forró szerelem reszköt hangian ezt susogta neki: „Iont! angyalam Itonom, fogadom első reszet bevalto- tam, te meg vagy mentve!”

„Közönöm kedves Alim!” — monda Iton kezet nyujta az ifjunak.

„Hajh! de most gyorsan kell távoznuk — monda Ali Baba mert ha szokésunk föledelkez, a pokol ördögét is utánunk zudítja Kaniz-a várból.”

„Haj hát csak szíessünk” — monda Iton. „Ere aztan folytatták utjukat, Ali Baba el- beszeltte, hogy a szentgyörgyi hely es Szent- Miklos fahu közt erdon át a murakzersturi es bükködi hegheke fögnak menekülni, s ott fognak láppányg mináludg, a mig a veletlen szeremes meg nem nyitja előltök az utat a Murán át leendő monokesse, azonban az irant elvesztette, mert nem látra tartott, a merre a hegheke jutni lehetett, hanem jobbra, s ennek folytán belemerütek a szent-inkosi oriaszi kiterjedési erdőbe, ez azonban imet csak a sors kedzemenyül volt rajtuk nevez, mert a mint az erdőben botorkáltak, egy helyen emieri nyögést, s oly zörgést hallottak, mintha valaki fut emögötte szökre, s

„Ez éle leny” — mondta Ali Baba — „s menjük közlelebe s tudjuk meg, hogy I az, s mi méré?”

„Iaz én felek” — monda Iton, s reszdeke simolt Aituhoz — „haha törökök vannak itt faert, akkor ugyanesak megharjuk.”

(Folytatása következik.)

FERROLLENDT

Cipőkenes, a legjobb fenyamaz a világon, gyorsan koromfekete színt ad

Alapítással 1832. és a bőrtartósabb tesszi. Mindenütt kapható.

Gyári vezetők: Wien, I., Schulerstrasse Nr. 21.

PSERHOFER J.

vértisztító labdaccai

evtüzdek óta el vannak terjedve az egész világon s keves azon esád, a hol ez a páratlan házigyogyszer hiányzik.

E labdacsek az orvok köiölönsen az oly bajoknál ajánlják, amelyek **nehéz emésztésnek és dugluskán** következményei, mint pld. **zavar az epekeresegben, májfájdalmak, szelbántalmak, kolika, aranyer** stb. stb.

Vértisztító hatásukkal főval kiválóan jó hatást gyakorolnak **vérszegység** eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint **ideges fej- fájás, sápkör stb.** E vértisztító labdacsek nagy jónye, hogy szöiden telően feljutnak a legmagasabb állományokba, mint **ideges fej- egynek, söt gyermekek** is határan hasznalják.

1 t. 10. fog, mely 15 labdacsek áll 21 kr. — 1 t. 1. terek, mely 6. doloz 1 I. fog 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 t. terek 1 I. fog 25 kr. — 2 t. terek: 2 I. fog 30 kr. 3 t. terek: 335 kr. — 10 t. terek: 9 I. fog 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedül készítő és széküldési írókért:
PSERHOFER J. gyógyszerárta
 Bécs, I., Singerstrasse 15.

Éljertjezésülként fogva a labdacsek a legkülönbözőbb alkobban és nevek által utanoztának, tehát mindenki csak **PSERHOFER-féle vértisztító labdacsekot** kerjen, s csak azok valódinak, a melyek dotozatnak fedelén a piros színeben „PSERHOFER” kézirása látható.

